

53. møde.

Fredag den 20. januar kl. 13.

Første næstformand (Arnth Jensen): Folketingsmand Ladefoged har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

Er det ikke meningen, at den nu gennemførte modernisering af færgelejerne i Helsingør skal efterfølges af opførelse af venterum for publikum, der nu, medens det afventer toldeftersynet, må opholde sig i fri luft, indtil det kan komme ombord på færgerne?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Med foreløbig forbigåelse af dagsordenens første 3 punkter gik man først til:

Afgørelse af spørgsmålet om henvisning af forslag til lov om ydelse af brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede til et udvalg på 15 medlemmer eller et udvalg på 16 medlemmer.

Forslaget om at henvise lovforslaget til et udvalg på 15 medlemmer vedtoges med 77 stemmer mod 11.

Dermed bortfaldt forslaget om at henvise lovforslaget til et udvalg på 16 medlemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til udvalget angående forslag til lov om folkebiblioteker i stedet for Gudrun Hasselriis.

Valgt blev: *Hvidberg.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Eneste behandling af forslag til beslutning af folketinget (af Bertel Dahlgaard m. fl.) [angående anskaffelser af materiel til forsvaret efter samråd med økonomisk og forretningsmæssig sagkyndige m. m.].

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 3365).

Sagen sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Det stillede forslag til beslutning går jo ud på at opfordre regeringen til efter forhandling med folketingets finansudvalg at foranledige, at alle anskaffelser af materiel til det militære og civile forsvar sker efter samråd med økonomisk og forretningsmæssig sagkyndige, og at alle økonomiske dispositioner vedrørende militære anlæg ligeledes træffes efter sådant samråd. Baggrunden for fremsættelsen af det forslag, det radikale venstre her har stillet, er den kendsgerning, at der formentlig med den militærpolitik, regeringen er gået ind i, i de kommende år skal anskaffes militært materiel og udrustning for meget store beløb, måske hundreder af millioner kroner. Det er derfor selvfølgelig af stor finansiel interesse, at disse anskaffelser sker på så økonomisk betryggende måde som overhovedet muligt. Hidtil er sådanne anskaffelser, såvidt jeg ved, sket alene på grundlag af militære vurderinger af tilbuddene. Man må gå ud fra, at de militære rådgivere mestrer den tekniske side af vurderingerne, men man kan ikke med rette gå ud fra, at de også er i besiddelse af den forretningsmæssige indsigt, som er ønskelig og nødvendig, ligesom man heller ikke har lov til at regne med, at militæret har mulighed for at foretage de kalkulationsmæssige beregninger vedrørende materiel, der produceres her i landet. Hertil kommer, at den internationale våbenhandel ofte synes at foregå ad så mange og ofte ejendommelige kanaler, at der er al opfordring til at gardere sig så godt man kan ved afslutningen af sådanne forretninger.

Jeg vil gerne understrege, at når der bruges udtrykket „anskaffelser af materiel“, tænkes der både på produktionen i indlandet og anskaffelser fra udlandet. Det, der er af betydning ved anskaffelser i indlandet, er, at der ved siden af den tekniske kyndighed findes den fornødne kombination af priskontrol og handelskyndighed, og med hensyn til anskaffelser fra udlandet kommer det formentlig an på denne blanding af forretningskundskab og vurderings-evne, hvori der jo utvivlsomt ofte indgår særlige psykologiske momenter.

Jeg har i forslaget til beslutning også medtaget, hvad jeg kalder „økonomiske dispositioner vedrørende militære anlæg“. Jeg tror, at de oplysninger, der den sidste tid er kommet frem på dette område, understreger ønskeligheden af, at folketinget får lejlighed til at drøfte, hvad der